

Επίσημη Εφημερίδα

C 63

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

48ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

15 Μαρτίου 2005

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Επιτροπή	
2005/C 63/01	Ισοτιμίες του ευρώ	1
2005/C 63/02	Κρατικές ενισχύσεις — Σλοβενία — Κρατική ενίσχυση αριθ. C 7/2005 (πρώην NN 80/2004) — Απόδοση προτεραιότητας — Πρόσκληση υποβολής παρατηρήσεων κατ'εφαρμογή του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ (!)	2
2005/C 63/03	Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης (Υπόθεση αριθ. COMP/M.3680 — Alcatel/Finmeccanica/Alcatel Alenia Space & Telespazio) (!)	11
2005/C 63/04	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σχετικά με κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση αριθ. COMP/M.3714 — Bridgeroint/Attendo) (!)	12
2005/C 63/05	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σχετικά με κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση αριθ. COMP/M.3621 — Sagem/Snecma) (!)	12
	II Προπαρασκευαστικές πράξεις	
	
	III Πληροφορίες	
	Επιτροπή	
2005/C 63/06	Πρόσκληση υποβολής προτάσεων έμμεσης δράσης ΕΤΑ στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης «Δόμηση του Ευρωπαϊκού Χώρου Έρευνας»	13

EL

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾

14 Μαρτίου 2005

(2005/C 63/01)

1 ευρώ =

Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία	Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία
USD δολάριο ΗΠΑ	1,3372	LVL λεττονικό λατ	0,6960
JPY ιαπωνικό γιεν	140,12	MTL μαλτέζικη λίρα	0,4326
DKK δανική κορόνα	7,4467	PLN πολωνικό ζλότι	4,0067
GBP λίρα στερλίνα	0,69740	ROL ρουμανικό λέι	35 988
SEK σουηδική κορόνα	9,0750	SIT σλοβενικό τόλαρ	239,70
CHF ελβετικό φράγκο	1,5516	SKK σλοβακική κορόνα	37,836
ISK ισλανδική κορόνα	79,01	TRY τουρκική λίρα	1,7290
NOK νορβηγική κορόνα	8,176	AUD αυστραλιανό δολάριο	1,6995
BGN βουλγαρικό λεβ	1,9559	CAD καναδικό δολάριο	1,6157
CYP κυπριακή λίρα	0,5821	HKD δολάριο Χονγκ Κονγκ	10,4298
CZK τσεχική κορόνα	29,615	NZD νεοζηλανδικό δολάριο	1,8142
EEK εσθονική κορόνα	15,6466	SGD δολάριο Σιγκαπούρης	2,1694
HUF ουγγρικό φιορίνι	245,13	KRW νοτιοκορεατικό γουόν	1 338,27
LTL λιθουανικό λίτας	3,4528	ZAR νοτιοαφρικανικό ραντ	8,0040

⁽¹⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ — ΣΛΟΒΕΝΙΑ

Κρατική ενίσχυση αριθ. C 7/2005 (πρώην NN 80/2004) — Απόδοση προτεραιότητας

Πρόσκληση υποβολής παρατηρήσεων κατ'εφαρμογή του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ

(2005/C 63/02)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Με επιστολή της 2ας Φεβρουαρίου 2005, που αναδημοσιεύεται στην αυθεντική γλώσσα του κειμένου της επιστολής στις σελίδες που ακολουθούν την παρούσα περίληψη, η Επιτροπή κοινοποίησε στη Σλοβενία την απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με το προαναφερόμενο μέτρο.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους όσον αφορά το μέτρο για το οποίο η Επιτροπή κινεί τη διαδικασία, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας περίληψης και της επισυναπτόμενης επιστολής, στην ακόλουθη διεύθυνση:

Commission of the European Communities
Competition DG, State aid Greffe
B-1049 Brussels
Αριθ. φαξ: (32-2) 296 12 42

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στη Σλοβενία. Το απόρρητο της ταυτότητας του ενδιαφερόμενου μέρους που υποβάλει τις παρατηρήσεις μπορεί να ζητηθεί γραπτώς, με μνεία των σχετικών λόγων.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΛΗΨΗΣ

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Με επιστολή, η οποία καταχωρήθηκε στην Επιτροπή την 1η Οκτωβρίου 2003, οι αρχές της Σλοβενίας υπέβαλαν πρόγραμμα για την ανάκτηση του λανθάνοντος κόστους σε μονάδες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στη Δημοκρατία της Σλοβενίας στο πλαίσιο της ενδιάμεσης διαδικασίας που αναφέρεται στο παράρτημα IV παράγραφος 3 εδάφιο 1 υπό γ) της συνθήκης προσχώρησης της Δημοκρατίας της Τσεχίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η εν λόγω κοινοποίησε καταχωρήθηκε ως υπόθεση κρατικής ενίσχυσης υπό τα στοιχεία SI 7/03.

Κατά την ανταλλαγή επιστολών που ακολούθησε, κατέστη εμφανές ότι οι δύο μονάδες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που αναφέρονταν στην περιγραφή του ιστορικού του κοινοποιηθέντος μέτρου ενύγχαναν και άλλου καθεστώτος κρατικής ενίσχυσης. Αυτό το άλλο καθεστώς κρατικής ενίσχυσης (στο εξής «το καθεστώς») είχε καταχωρηθεί στην Επιτροπή στις 6 Δεκεμβρίου 2004 υπό τα στοιχεία κρατικής ενίσχυσης NN 80/04. Η παρούσα απόφαση αφορά μόνο την υπόθεση NN 80/04.

2. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

Το καθεστώς απόδοσης προτεραιότητας προβλέπει ενίσχυση σε τρεις τύπους παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας: παραγωγούς που χρησιμοποιούν ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, παραγωγούς που χρησιμοποιούν αποτελεσματική τεχνολογία για τη συνδυασμένη παραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας, και ένα τμήμα του θερμοηλεκτρικού σταθμού του Trbovlje. Οι παραγωγοί αυτοί είναι γνωστοί ως «εγκεκριμένοι παραγωγοί».

Οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύων έχουν την υποχρέωση να αγοράζουν ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από τους εγκεκριμένους παραγωγούς σε τιμές που καθορίζονται από το κράτος, δηλ. ανώτερες από τις τιμές αγοράς. Οι εγκεκριμένοι παραγωγοί επίσης επιλέγουν να πωλούν την ηλεκτρική τους ενέργεια στη αγορά. Στην περίπτωση αυτή λαμβάνουν προμείωση ίση προς τη διαφορά μεταξύ της τιμής της αγοράς και της τιμής που θα είχαν εισπράξει στο πλαίσιο της υποχρέωσης αγοράς.

3. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

Η Επιτροπή κατέληξε κατ' αρχάς στο συμπέρασμα ότι η ενίσχυση συνιστούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ δεδομένου ότι πληροί τα τέσσερα κριτήρια του σχετικού ορισμού. Στη συνέχεια κατέληξε ότι η ενίσχυση δεν ήταν νόμιμη, δεδομένου ότι εφαρμόστηκε μετά την προσχώρηση, θεσπίστηκε χωρίς έγκριση της Επιτροπής, και δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως υφιστάμενη ενίσχυση όπως αυτή ορίζεται από τη συνθήκη προσχώρησης.

Η Επιτροπή ανέλυσε κατόπιν κατά πόσον η ενίσχυση θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με τη συνθήκη ΕΚ.

Πρώτα ανέλυσε την ενίσχυση υπό το πρίσμα του κοινοτικού πλαισίου σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος⁽¹⁾. Η ανάλυση αυτή οδήγησε σε αμφιβολίες ως προς το συμβιβασμό της ενίσχυσης προς το εν λόγω πλαίσιο, ειδικότερα όσον αφορά τον ορισμό των παραγωγών που χρησιμοποιούν ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και της αποτελεσματικής συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας, καθώς και όσον αφορά το επίπεδο της ενίσχυσης σε σύγκριση με το πραγματικό υπερβολικό κόστος που αντιμετωπίζουν οι παραγωγοί.

(¹) ΕΕ C 37 της 3.2.2001, σ. 3.

Κατά δεύτερο λόγο, η ενίσχυση εξετάστηκε υπό το πρίσμα της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τη μέθοδο ανάλυσης των κρατικών ενισχύσεων που σχετίζονται με λανθάνον κόστος⁽²⁾. Η ανάλυση αυτή οδηγεί σε αμφιβολίες ως προς το συμβιβάσιμο της ενίσχυσης προς την εν λόγω μέθοδο. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να αποφανθεί κατά πόσον η ενίσχυση υπολογίστηκε κατά τρόπο επαρκή ώστε να καταστεί δυνατός ο υπολογισμός ανά μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, ο οποίος είναι αναγκαίος για την εν λόγω μέθοδο.

Τρίτον, η Επιτροπή ανέλυσε την ενίσχυση ως αντιστάθμιση συνδεδεμένη προς υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος. Η ανάλυση αυτή κατέληξε σε αμφιβολίες ως προς το συμβιβάσιμο της ενίσχυσης, δεδομένου ότι, για τους περισσότερους δικαιούχους, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να προσδιορίσει κάποια επαρκώς επακριβή υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος που θα τους είχε ανατεθεί για ένα μόνο δικαιούχο για τον οποίο εστάθη δυνατό να προσδιοριστεί επακριβώς αυτή η υπηρεσία, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να αξιολογήσει την αναλογικότητα της αντιστάθμισης.

Η Επιτροπή διατηρεί επίσης αμφιβολίες κατά πόσον η ενίσχυση, η οποία χρηματοδοτείται από εισφορά εξομοιούμενη προς φόρο, είναι συμβατή προς τα άρθρα 25 και 90 της συνθήκης ΕΚ.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι υπάρχουν αμφιβολίες κατά πόσον το μέτρο μπορεί να θεωρηθεί ως συμβατό με την κοινή αγορά. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή αποφάσισε να κινηθεί τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 66 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ.

Σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, κάθε παράνομη ενίσχυση υπόκειται σε ανάκτηση από τον δικαιούχο.

KEIMENO THΣ EΠIΣTOΛHΣ

«1. POSTOPEK

V dopisu, ki ga je Komisija registrirala 1. oktobra 2003, so slovenski organi predložili Program reševanja nasedlih investicij v podjetjih proizvodnje električne energije v Republiki Sloveniji v skladu z začasnim postopkom iz pododstavka 1(c) odstavka 3 Priloge IV Pogodbe o pristopu Češke republike, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške k Evropski uniji. Ta priglasitev je bila registrirana pod številko primera državne pomoči SI 7/03.

Komisija in slovenski organi so si izmenjali dopise o tej priglasitvi, pri čemer je zadnji dopis pod št. D/57787 poslala Komisija dne 11. novembra 2004, na katerega so slovenski organi poslali odgovor 23. novembra 2004, ki ga je Komisija registrirala 24. novembra 2004.

V obdobju med izmenjavo teh dopisov sta dve elektrarni, navedeni v opisu ozadja sporočenega ukrepa, domnevno prejemale pomoč od drugega, veliko širšega programa državne podpore, ki ni bil znan Komisiji.

Ta drugi program državnih pomoči (v nadaljnjem besedilu "program prednostnega dispečiranja" ali "program") je Komisija

⁽²⁾ Εξεδόθη από την Επιτροπή στις 26 Ιουλίου 2001. Ευρίσκεται στον ιστότοπο της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού της Επιτροπής στην ακόλουθη διεύθυνση: http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/legislation/stranded_costs/en.pdf. Κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη με επιστολή υπό τα στοιχεία. SG(2001) D/290869 της 6.8.2001.

registrirala 6. decembra 2004 pod številko primera državne pomoči NN 80/04.

Pričujoča odločba obravnava samo primer NN 80/04. Primer SI 7/03 je obravnavan v drugi, ločeni odločbi Komisije.

2. OPIS UKREPA

Program prednostnega dispečiranja je bil vzpostavljen v Sloveniji leta 2001 z namenom zagotoviti podporo proizvodnji električne energije nekaterih vrst proizvajalcev električne energije.

Za prejemanje pomoči iz programa mora Ministrstvo za okolje, prostor in energijo proizvajalcu električne energije dodeliti status "kvalificiranega proizvajalca"⁽³⁾.

Status kvalificiranega proizvajalca se lahko dodeli trem vrstam proizvajalcev električne energije:

- proizvajalcem električne energije, ki uporabljajo obnovljive vire energije, razen hidroelektrarnam z zmogljivostjo več kot 10 MW;
- proizvajalcem električne energije s sočasno proizvodnjo toplote in električne energije z nadpovprečno učinkovitostjo, razen komunalnih ogrevalnih postaj z zmogljivostjo več kot 10 MW in industrijskih ogrevalnih postaj z zmogljivostjo več kot 1 MW;
- termoelektrarni Trbovlje (v nadaljevanju "elektrarna Trbovlje"), in sicer za delež njene proizvodnje, ki uporablja do 15 % domače primarne energije, potrebne za kritje porabe električne energije v Sloveniji.

Leta 2003 so kvalificirani proizvajalci brez elektrarne Trbovlje in elektrarne s sočasno proizvodnjo toplote in električne energije v Ljubljani (v nadaljevanju "elektrarna Ljubljana") proizvedli približno 2,7 % električne energije, proizvedene v Sloveniji. Ta delež naraste na 11,2 %, če vključimo obe zgoraj navedeni elektrarni.

Kvalificirani proizvajalci imajo pravico, da upravljavec omrežja, na katerega so priključeni, od njih odkupi celotno proizvodnjo po ceni, ki jo po informacijah, ki so na voljo Komisiji, vsako leto določi ali prilagodi država. Ta cena je višja od tržne cene. Kvalificirani proizvajalci se lahko tudi odločijo, da svojo električno energijo prodajo na trgu, pri čemer so v tem primeru upravičeni do premije, ki je enaka razliki med prihodki, ki bi jih prejeli, če bi se odločili, da svojo električno energijo prodajo upravljavcu omrežja, in prihodki, ki so jih prejeli od trga.

Upravljavci omrežja dobijo nadomestilo za škodo, ki jim je povzročena, ker morajo na trgu prodajati električno energijo, ki so jo kupili od kvalificiranih proizvajalcev po ceni, nižji od določene nakupne cene. Vrednost nadomestila določi država na podlagi gibanj tržnih cen. Leta 2003 je po ceni 8 SIT/kWh skupna vrednost nadomestil znašala 9,5 milijard SIT.

Nadomestila se financirajo iz določenega prispevka, katerega plačilo je naloženo porabnikom in je vključen v pristojbine za uporabo omrežja. Ta prispevek je sorazmeren s porabljenjo energijo.

⁽³⁾ Uredba o pogojih za pridobitev statusa kvalificiranega proizvajalca električne energije (Ur.l. RS, št. 29/01 in 99/01).

3. PRESOJA

3.1 Obstoje pomoči

Da bi bil ukrep državna pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES, mora biti selektiven, izkrivljati ali groziti, da bo izkrivljal konkurenco in vplival na trgovino med državami članicami, zagotavljati ugodnost upravičencem ter biti dodeljen v obliki državnih sredstev.

Komisija je analizirala, ali program predstavlja državno pomoč, na dveh ravneh: na ravni upravljavcev omrežja in na ravni kvalificiranih proizvajalcev električne energije.

3.1.1 Analiza na ravni upravljavcev omrežja

Upravljavci omrežja morajo kupiti električno energijo od kvalificiranih proizvajalcev, ki so se za to odločili, po ceni, ki jo določi država. To električno energijo nato ponovno prodajo na trgu po tržni ceni, ki je nižja od cene, ki jo določi država za obvezni nakup.

Nadomestila, ki jih program namenja upravljavcem omrežja, so enaka izgubam, ki jih utrpijo zaradi razlike med tema dvema cenama.

Komisija meni, da ta nadomestila upravljavcem omrežja ne prinašajo nikakršnih posebnih ugodnosti. Nadomestila namreč ne vsebujejo nikakršnih prekomernih nadomestil za upravljanje električne energije, kar pomeni, da se gospodarska korist iz nadomestil v celoti prenese na proizvajalce. Gospodarski položaj upravljavcev omrežja v zvezi s temi nadomestili je povsem enak položaju, v katerem bi bili, če ne bi obstajala nikakršna obveznost nakupa, saj bi v tem primeru električno energijo kupovali od proizvajalcev elektrike po tržni ceni. Zaradi tega program upravljavcem omrežja ne prinaša nikakršne konkurenčne prednosti.

Ker je obstoj gospodarske prednosti eden od kumulativnih pogojev, ki morajo biti izpolnjeni, da bi bil ukrep državna pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES, Komisija ugotavlja, da program v tem smislu ne predstavlja državne pomoči upravljavcem omrežja.

3.1.2 Analiza na ravni kvalificiranih proizvajalcev električne energije

V nasprotju s tem kvalificirani proizvajalci električne energije prejemajo določeno konkurenčno prednost iz programa, saj imajo jamstvo, da bo električna energija, ki jo proizvedejo, prodana po določeni ceni, ki je višja od tržne, če pa se odločijo, da to električno energijo prodajo neposredno na trgu, da bodo dobili premijo nad prihodki, ki jih ustvarijo iz prodaje.

Ta prednost je selektivna, saj koristi samo kvalificiranim proizvajalcem električne energije.

Ta program torej izkrivlja konkurenco in vpliva na trgovino. Trgi električne energije so namreč odprti za konkurenco in med državami članicami poteka trgovina z električno energijo, zlasti od začetka veljavnosti Direktive 96/92/ES Evropskega parlame-

nta in Sveta z dne 19. decembra 1996 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo ⁽⁴⁾.

Program torej izpolnjuje najmanj tri od štirih kumulativnih meril, ki morajo biti izpolnjena, da se ukrep opredeli kot državna pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES. Ukrep torej predstavlja državno pomoč izključno, če izpolnjuje četrto merilo, tj. če je financiran iz državnih sredstev.

Proizvajalci lahko prejemajo koristi od programa na dva načina: bodisi s prodajo svoje proizvodnje svojemu upravljavcu omrežja prek mehanizma obveznega nakupa ali s prodajo svoje proizvodnje neposredno na trgu in prejetjem državne premije, ki je enakovredna gospodarski koristi, ki bi jo pridobili, če bi se odločili za uporabo mehanizma obveznega nakupa.

V svoji sodbi v primeru PreussenElektra ⁽⁵⁾ je Sodišče pregledalo mehanizem, na podlagi katerega je država podjetja v zasebni lasti prisilila v nakup električne energije od določenih proizvajalcev električne energije po ceni, ki jo je določila država in ki je bila višja od tržne cene. Sodišče je razsodilo, da v tem primeru ni bilo prenosa javnih sredstev, in da zato tudi ni bilo državne pomoči.

V tej fazi svoje analize Komisija meni, da se zadevni program zelo razlikuje od sistema, ki ga je pregledalo Sodišče v okviru zgoraj navedene sodbe.

Kot prvo, ena od obeh možnosti, da se proizvajalci lahko odločijo za ugodnosti iz programa, ne temelji na obveznem nakupu z uporabo mehanizma fiksno določene cene, temveč na bolj klasičnem sistemu, v okviru katerega upravičenec prejme podporo od države (v zadevnem primeru v obliki "premije"), kar je očitna uporaba državnih sredstev. V tej fazi svoje analize Komisija meni, da je obstoj te možnosti v programu sam po sebi dovolj za ugotovitev, da celotni mehanizem temelji na državnih sredstvih. Kolikor je Komisija seznanjena, se upravičencem v resnici ni treba odločiti za eno ali drugo možnost enkrat za vselej, temveč lahko periodično prehajajo iz ene na drugo možnost.

Poleg tega, četudi obstoj možnosti za prejetje "premije" sam po sebi ne bi dopuščal ugotovitve, da celoten sistem temelji na uporabi državnih sredstev, Komisija meni, da se v zadevnem primeru mehanizem obveznega nakupa v dveh pomembnih sestavinah razlikuje od primera, ki ga je obravnavalo Sodišče, kar Komisijo vodi v ugotovitev, da se v zadevnem primeru dejansko uporabljajo državna sredstva.

Kot prvo, podjetja, ki jim država nalaga nakup električne energije, niso v zasebni lasti, za razliko od podjetij v primeru PreussenElektra. Nasprotno, vsa ta podjetja so v 100-odstotni javni lasti. Uporabljena sredstva so torej sredstva, ki pripadajo podjetjem v javni lasti. V takem primeru sodna praksa nalaga Sodišču, da preveri, ali se poraba sredstev podjetij lahko pripiše državi. V zadevnem primeru se lahko ta poraba nedvomno pripiše državi, saj obvezni nakup nalaga zakon, cena nakupa pa je določena z ministrskimi odredbami. V tej fazi svoje analize Komisija meni, da ti pomisleki zadostujejo za ugotovitev, da so zadevna sredstva pravzaprav državna sredstva.

⁽⁴⁾ UL L 27, 30.1.1997, str. 20.

⁽⁵⁾ Sodba Sodišča z dne 13. marca 2001 v primeru C-379/98.

Kot drugo, za razliko od primera PreussenElektra podjetja, ki jim je naložen obvezni nakup, prejemajo od države nadomestilo za izgube, ki izhajajo iz tega nakupa. Komisija se zaveda, da se nadomestilo financira s komponento davkom podobne dajatve, ki jo določi država in ki prehaja skozi državna sredstva. Komisija meni, da se lahko šteje, da so iztržki od te davku podobne dajatve državna sredstva, ki v končni fazi ne koristijo upravljavcem omrežja, temveč se odvajajo kvalificiranim proizvajalcem električne energije. V tej fazi svoje analize Komisija meni, da je to še en prepričljiv razlog za ugotovitev, da prednost, ki jo prejemajo proizvajalci, izhaja iz državnih sredstev.

Glede na to Komisija v tej fazi svoje analize meni, da zadevni program predstavlja državno pomoč kvalificiranim proizvajalcem električne energije v smislu člena 87(1) Pogodbe ES.

3.2 Obravnava vprašanja, ali je zadevna pomoč obstoječa pomoč – primer programa v splošnem

Pododstavek 1 odstavka 3 Priloge IV Pogodbe o pristopu Češke republike, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške k Evropski uniji določa pogoje, pod katerimi se lahko pomoč, ki je bila uvedena v novi državi članici pred datumom pristopa in je po tem datumu še vedno veljavna, ob pristopu šteje za obstoječo pomoč v smislu člena 88(1) Pogodbe ES.

Program, analiziran v tej odločbi, spada v okvir zgoraj navedenih določb, saj je bil uveljavljen leta 2001, tj. pred pristopom, in se po pristopu še naprej uporablja kot program.

Poleg tega v tej fazi svoje analize Komisija meni, da tudi predpristopne odločitve o dodelitvi posamezne pomoči v okviru programa predstavljajo posamezno pomoč, ki je veljavna po pristopu. Ker namreč država lahko določi ali prilagodi cene obveznega nakupa vsako leto, finančna obrazložitev države ni pogojena z odločitvijo o dodelitvi posamezne pomoči, temveč, v nasprotju s tem, ostaja odprta med celotnim trajanjem posamezne pomoči in zlasti po pristopu, razen v primeru tistih izrednih proizvajalcev, ki bi pred pristopom izgubili status kvalificiranega proizvajalca. Ta odsotnost poznavanja finančne obrazložitve države na dan pristopa pomeni, da tudi posamezne pomoči, dodeljene na podlagi programa pred pristopom, ostanejo po datumu pristopa še naprej veljavne.

Zgoraj navedene določbe Pogodbe o pristopu naštevajo kategorije pomoči, ki se ob pristopu štejejo kot obstoječa pomoč v smislu člena 88(1) Pogodbe ES:

- ukrepi pomoči, ki so se začeli izvajati pred 10. decembrom 1994. program se je začel izvajati leta 2001 in zato ne spada v to kategorijo;
- ukrepi pomoči, ki so naštet v dodatku k Prilogi IV Pogodbe o pristopu. program ni del tega seznama in zato ne spada v to kategorijo;
- ukrepi pomoči, ki jim Komisija po posebnem postopku, običajno znanem kot "začasni postopek", ni ugovarjala. Program kot tak ni nikoli šel skozi ta postopek, kakor so slovenski organi izrecno navedli v svojem dopisu Komisiji z dne 23. novembra 2004. Program kot celota zato ne spada v to kategorijo. Vendar Slovenija meni, da sta dve posamezni pomoči, dodeljeni v okviru tega programa, in sicer v zvezi z elektrarno Trbovlje in elektrarno Ljubljana, šli skozi

začasni postopek in bili v okviru začasnega postopka sporoceni Komisiji, ki jih je registrirala pod številko primera državne pomoči SI 7/03. V nadaljevanju je analiziran poseben primer teh dveh posameznih pomoči.

Glede na navedeno je mogoče ugotoviti, da se zadevni program ob pristopu ne more šteti za obstoječo pomoč v smislu člena 88(1) Pogodbe ES.

3.3 Obravnava vprašanja, ali je zadevna pomoč obstoječa pomoč – primer dveh posebnih posameznih pomoči programa v zvezi z elektrarno Trbovlje in elektrarno Ljubljana

V svojem dopisu Komisiji z dne 23. novembra 2004 so slovenske oblasti trdile, da program kot tak ni posredovan Komisiji v skladu z začasnim postopkom, ampak da sta ti dve posamezni pomoči sestavni del priglasitve, ki jo je Komisija registrirala pod številko primera SI 7/03.

Komisija meni, da se ne more strinjati s to trditvijo. Komisija namreč opozarja, da dokumenti, ki so bili predloženi v okviru navedene priglasitve, niso vsebovali nikakršnih informacij, z izjemo zelo splošnega opisa mehanizma programa, zlasti pa informacij o tem, kako se program uporablja v zvezi z zadevnima posameznima pomočema. Edina informacija, ki je bila na voljo, je bila ocena skupne vrednosti gospodarske ugodnosti, ki sta jo elektrarni prejemale v obdobju, nepovezanem s trajanjem programa in ki je bila uporabljena kot podlaga za oceno kumulacije z naslednjimi stroški, ki je bila osrednji predmet priglasitve SI 7/03. Skoraj vse druge informacije, zlasti pa podatke, pomembne za analizo obstoja državne pomoči, je morala Komisija poiskati v javnih virih (zlasti na spletnih straneh Agencije RS za energijo), kljub večkratnim zahtevam po posredovanju teh informacij. V nekaterih spremljevalnih listinah, ki so jih poslali slovenski organi v okviru analize primera SI 7/2003, je bilo celo izrecno navedeno, da navedeni elektrarni nista koristnici državne pomoči v zadevnem primeru.

Poleg tega Komisija preučuje, ali je možno, da država članica posamezen primer priglasil kot posamezno pomoč v okviru programa, programa kot takega pa izrecno ne priglasil. Čeprav se ta pripomba nanaša načeloma na običajne postopke iz Pogodbe ES, v tej fazi svoje analize Komisija meni, da bi morala veljati tudi za začasni postopek, ki je v številnih vidikih podoben tem postopkom.

Glede na navedeno Komisija v tej fazi svoje analize meni, da navedenih posameznih pomoči ni mogoče šteti za pomoči, priglašeni Komisiji v okviru začasnega postopka, ter da ju zato ni mogoče šteti za obstoječi pomoči ob pristopu.

V primeru druge možnosti Komisija upošteva dejstvo, da še ni sprejela nikakršnega konkretnega ali nakazanega ukrepa, iz katerega bi izhajalo, da v ničemer ne ugovarja posameznima pomočema v okviru začasnega postopka.

V primeru, da bi se primera štela za pomoči, priglašeni na podlagi tega mehanizma, bi se morala ta odločitev o uvedbi postopka šteti za ugovor Komisije v smislu začasnega postopka v zvezi s posameznima pomočema. Posledica tega ugovora je, da posamezni pomoči ne izpolnjujeta nobenega od pogojev, da bi se na datum pristopa šteli za obstoječi pomoči.

Ker je okvir za analizo, ali primera zbudjata resen sum o njuni združljivosti v okviru začasnega postopka, enak okviru za analizo, ali primera zbudjata resen sum o njuni združljivosti v skladu s pravili iz Pogodbe ES, in ker pododstavek 3 odstavka 3 Priloge IV Pogodbe o pristopu Češke republike, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške k Evropski uniji določa, da se šteje, da ima ugovor zoper ukrep v okviru začasnega postopka enak učinek kakor odločitev o uvedbi uradne preiskave na podlagi običajnih pravil Pogodbe ES o državni pomoči, v nadaljevanju te odločbe ne bo razlikovanja med tema dvema analizama.

3.4 Presoja

Člen 87(1) Pogodbe ES določa splošno načelo prepovedi državne pomoči v Skupnosti.

Člen 87(2) in 87(3) Pogodbe ES predvideva izvzvetja iz načela splošne nezdržljivosti, določenega v členu 87(1).

V zadevnem primeru izvzvetja iz členu 87(2) Pogodbe o ES ne veljajo, ker program nima niti socialnega značaja in ni dodeljen posameznim porabnikom, niti ne popravlja škode, ki so jo povzročile naravne nesreče ali izjemne okoliščine, niti ni dodeljen gospodarstvu določenih območij v Zvezni republiki Nemčiji, na katere vpliva njena delitev.

Nadaljnja izvzvetja so opredeljena v členu 87(3) Pogodbe ES. Izvzvetja iz člena 87(3)(a), člena 87(3)(b) in člena 87(3)(d) ne veljajo v zadevnem primeru. Razen v zelo izjemnih pogojih, ki v zadevnem primeru niso izpolnjeni, izvzvetje iz člena 87(3)(a) ne dovoljuje pomoči za tekoče poslovanje. Nadalje, pomoč ne spodbuja izvajanja pomembnega projekta v skupnem evropskem interesu, ne odpravlja resne motnje v gospodarstvu določene države članice, niti ne spodbuja kulture in ohranjanja dediščine.

Velja lahko torej zgolj izvzvetje iz člena 87(3)(c) Pogodbe o ES.

3.4.1 Presoja programa kot ukrepa za spodbujanje varstva okolja

Program lahko prispeva k varstvu okolja. Komisija ga je zato analizirala v luči Smernic skupnosti o državnih pomočeh za varstvo okolja⁽⁶⁾ (v nadaljevanju "okoljske smernice").

Program zagotavlja pomoč za tekoče poslovanje za proizvodnjo električne energije za tri kategorije proizvajalcev ("kvalificirani proizvajalci"). Komisija je najprej preverila, ali so opredelitve kvalificiranih proizvajalcev združljive z opredelitvami proizvajalcev, ki smejo prejemati pomoč za tekoče poslovanje za proizvodnjo električne energije na podlagi okoljskih smernic.

Prva kategorija kvalificiranih proizvajalcev so proizvajalci, ki proizvajajo električno energijo z uporabo obnovljivih virov primarne energije, z izjemo hidroelektrarn z zmogljivostjo, ki presega 10 MW. Tovrstna proizvodnja električne energije lahko dejansko prejema združljivo državno pomoč na podlagi okoljskih smernic, pod pogojem, da je opredelitev obnovljivih virov primarne energije združljiva z opredelitvijo Skupnosti, ki je navedena v Direktivi 2001/77/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2001 o spodbujanju proizvodnje

električne energije iz obnovljivih virov energije na notranjem trgu z električno energijo⁽⁷⁾ (glej opombo (7) okoljskih smernic). Na podlagi informacij, ki so jih predložili slovenski organi, Komisija ne more presoditi, ali je ta opredelitev upoštevana. Videti je, da zlasti opredelitev obnovljivih virov energije, podana v 4. členu Energetskega zakona⁽⁸⁾, ni dovolj natančna, saj obnovljive vire opredeljuje kot vire energije, ki se "pretežno obnavljajo", medtem ko ima opredelitev Skupnosti obliko izčrpnega seznama virov energije, ki se lahko v celoti ponovno uporabljajo. Zdi se tudi, da je v Energetskem zakonu upravičena vsa energija iz odpadkov in biomase, v opredelitvi Skupnosti pa je upravičen le del te energije. Komisija zato v tej fazi analize dvomi, da vsi zadevni kvalificirani proizvajalci ravnajo v skladu s to opredelitvijo.

Druga kategorija kvalificiranih proizvajalcev so proizvajalci, ki električno energijo proizvajajo z uporabo tehnologije za sočasno proizvodnjo toplote in električne energije. Iz javno dostopnih informacij, zlasti iz poročil Agencije RS za energijo, Komisija sklepa, da so kvalificirani proizvajalci v tej kategoriji tisti proizvajalci, katerih elektrarne imajo energetsko učinkovitost, višjo od povprečne učinkovitosti, značilne za tako tehnologijo, z izjemo elektrarn, ki presegajo določene prage zmogljivosti. Elektrarne za sočasno proizvodnjo toplote in električne energije z visoko učinkovitostjo so dejansko lahko upravičene do državne pomoči za tekoče poslovanje v skladu z okoljskimi smernicami. Kljub temu pa točka 31 teh smernic omejuje ugodnosti tovrstne pomoči na elektrarne, ki kot primarni vir energije uporabljajo obnovljivo energijo, imajo zlasti visoko pretvorbno učinkovitost ali omogočajo prihranke energije. Primer obnovljive energije kot primarnega vira energije je bil obravnavan v prejšnjem odstavku. Kar zadeva elektrarne z lasti visoko pretvorbno učinkovitostjo, Komisija svojo analizo kritičnih vrednosti pretvorbene učinkovitosti v praksi utemeljuje na merilih uspešnosti Skupnosti, opredeljenih v Direktivi 2004/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o spodbujanju soproizvodnje na podlagi povpraševanja po uporabni toploti na notranjem trgu energije in o spremembi Direktive 92/42/EGS⁽⁹⁾. V tej fazi svoje analize Komisija dvomi, da vsi proizvajalci s sočasno proizvodnjo toplote in električne energije, ki ne uporabljajo obnovljive energije kot primarnega vira energije in katerih elektrarne imajo nadpovprečno visoko pretvorbno učinkovitost, izpolnjujejo ta merila. Nenazadnje pa Komisija ni niti prejela niti našla nikakršnih informacij, na podlagi katerih bi lahko sklepala, da zadevna elektrarna omogoča zmanjšanje porabe energije.

Tretjo kategorijo kvalificiranih proizvajalcev sestavlja ena sama elektrarna, in sicer elektrarne Trbovlje (delno). Ker ta elektrarna ne uporablja niti tehnologije za sočasno proizvodnjo toplote in električne energije niti obnovljivih virov energije, Komisija dvomi, da lahko prejema kakršno koli državno pomoč za tekoče poslovanje v smislu okoljskih smernic.

Za prvi dve kategoriji kvalificiranih proizvajalcev, med katerimi nekateri morda izpolnjujejo opredelitev v okoljskih smernicah, je Komisija preverila, ali je pomoč, ki jim je dodeljena na podlagi programa, skladna z merili okoljskih smernic za pomoč za tekoče poslovanje za proizvodnjo električne energije.

⁽⁷⁾ UL L 283, 27.10.2001, str. 33.

⁽⁸⁾ Ur. l. RS št. 79/1999.

⁽⁹⁾ UL L 52, 21.2.2004, str. 50.

⁽⁶⁾ UL C 37, 3.2.2001, str. 3.

Razdelek E.3.3 okoljskih smernic določa štiri možnosti za tovrstno pomoč za tekoče poslovanje.

Merila za prvo možnost so opredeljena v točkah 58 do 60 smernic.

Komisija dvomi, da program izpolnjuje ta merila. Glede na neobstoj kakršnih koli kvantitativnih informacij o vrednosti določenih cen za nakup električne energije, v tej fazi svoje analize Komisija dvomi, da navedena cena zagotavlja plačilo zgolj proizvodnih stroškov zadevne električne energije, vključno s poštnim donosom kapitala, kjer je potrebno. Poleg tega je videti, da program ne vključuje nikakršnih časovnih omejitev v zvezi z izkoriščanjem pomoči, ki bi omogočile omejitve pomoči na obdobje, potrebno za pokritje amortizacije posamezne elektrarne⁽¹⁰⁾. Nenazadnje je videti, da ni nikakršnega mehanizma za upoštevanje investicijske pomoči pri določitvi zadevne cene, ali obdobja, v katerem je program na voljo posamezni elektrarni.

Merila za drugo možnost so opredeljena v točkah 61 do 62 okoljskih smernic.

Komisija dvomi, da program izpolnjuje ta merila. Zdi se namreč, da program ne temelji na nikakršnem tržnem mehanizmu. Zagotovo pa ne temelji na zelenih certifikatih niti na nikakršnem razpisu. V nasprotju s tem se zdi, da ekonomija sistema temelji na odločitvah države glede imenovanja kvalificiranih proizvajalcev in oblikovanja določene cene za nakup njihove električne energije. Tudi v primeru, da se kvalificirani proizvajalec odloči za prodajo svoje električne energije na trgu, je premija, ki jo prejme za to, vezana na merila, ki so povsem izpeljana iz nakupne cene, ki jo določi država.

Merila za tretjo možnost so opredeljena v točkah 63 do 64 okoljskih smernic.

Komisija dvomi, da program izpolnjuje ta merila. Uporaba te možnosti bi dejansko zahtevala obsežno obrazložitev s strani države članice, da bi dokazala, da je pomoč omejena na količinske ravni, določene v točki 63 smernic. Komisiji ni prejela nikakršnih tovrstnih informacij ali obrazložitve. Poleg tega se zdi, da program po petih letih ne bo ponovno pregledan v skladu z zahtevo iz točke 64.

Merila za četrto možnost so opredeljena v točki 65 okoljskih smernic.

Komisija dvomi, da program izpolnjuje ta merila. Ta četrta možnost se nanaša na splošno možnost dodeljevanja pomoči za tekoče poslovanje v skladu s točkama 45 in 46 okoljskih smernic. V skladu s temi določbami mora biti pomoč za tekoče poslovanje omejena na pet let in mora biti bodisi regresivna od 100 % do 0 % ali pa ne sme presegati 50 % dodatnih stroškov na letni ravni. Kaže, da nobeno od teh meril ni izpolnjeno.

Na koncu je treba tudi omeniti, da v primeru kvalificiranih proizvajalcev, ki ne uporabljajo obnovljivih virov primarne energije, uporabljajo pa sočasno proizvodnjo toplote in električne energije, točka 67 okoljskih smernic poleg zgoraj opisanih pogojev nalaga dodatni pogoj, da morajo biti kakršni koli dobički upravičenca iz proizvodnje toplote odtegnjeni od proizvodnih stroškov za namen izračuna upravičenih stroškov za

pomoč. Glede na omejen obseg informacij, ki so na voljo Komisiji, Komisija v tej fazi svoje analize dvomi, da cene, ki jih določi država za obvezni nakup energije od teh proizvajalcev, ustrezno upoštevajo dobičke iz proizvodnje toplote.

3.4.2 Presoja programa kot ukrepa za nadomestilo naslednih stroškov

Pomoč za tekoče poslovanje v sektorju električne energije se lahko dovoli tudi za namene nadomeščanja naslednjih stroškov, tj. stroškov, ki so jih povzročili prejšnji proizvajalci pred liberalizacijo sektorja električne energije in jih po liberalizaciji sektorja ni možno povrniti.

Komisija meni, da se državna pomoč za nadomeščanje takih stroškov lahko dodeli pod določenimi pogoji, navedenimi v Sporočilu Komisije v zvezi z metodologijo za analiziranje državne pomoči, povezane z naslednimi stroški⁽¹¹⁾ (v nadaljevanju "metodologija").

Komisija opozarja, da je metodologija namenjena odobritvi nadomeščanja stroškov, ki so jih povzročili prejšnji proizvajalci pred liberalizacijo sektorja. Upravičenci morajo biti določeni ločeno, upravičeni stroški za te upravičence pa morajo biti določeni za vsak posamezen primer posebej, ob upoštevanju okoliščin vsake elektrarne, kakor določa točka 4.1 metodologije. Izračun naslednjih stroškov vsake posamezne elektrarne je treba opraviti z uporabo zelo natančnih meril, določenih v oddelku 3 metodologije.

Komisija dvomi, da je temu tako v primeru prvih dveh kategorij kvalificiranih proizvajalcev, ki so upravičeni do programa. Čeprav sistem določanja cen razlikuje med viri energije, kaže, da v okviru programa ni dovolj dodelan, da bi lahko z njim pregledovali vsak posamezen primer elektrarne posebej. Ni videti niti, da obstaja kakršen koli natančen mehanizem za izračun upravičenih naslednjih stroškov. Poleg tega pa status kvalificiranega proizvajalca za prvi dve kategoriji ne vključuje nikakršnega merila, povezanega z datumom izgradnje.

Za ti dve kategoriji Komisija meni, da se zadevni program toliko razlikuje od programa, na katerem temelji metodologija, da je v tej fazi svoje analize nemogoče, da bi se spuščala v podrobno analizo odstopanj v pravilih programa in pogojih metodologije.

Komisija meni, da bi lahko bil primer tretje kategorije kvalificiranih proizvajalcev, ki zajema samo elektrarno Trbovlje, rahlo drugačen.

Ker je obseg te kategorije omejen in ker je bila edina elektrarna, ki jo ta kategorija pokriva, dejansko zgrajena pred liberalizacijo sektorja, se lahko pomoč analizira na podlagi metodologije.

Vendar v sedanji fazi svoje analize, zlasti pa glede na omejenost informacij, ki so ji na voljo v zvezi z delovanjem programa, Komisija dvomi, da izpolnjuje vsa merila iz metodologije. Natančneje:

— Komisija ni v položaju, da presoja, ali stroški, ki naj bi bili nadomeščeni, ustrezajo dejanskim vložnim zneskom, oziroma, če so stroški preračunani na podlagi izračuna pavšalnih zneskov, ali uporabljena hipoteza odraža gospodarsko resničnost;

⁽¹⁰⁾ Ta opomba ne velja zmeraj za električno energijo, proizvedeno iz biomase. Kljub temu pa v tej fazi Komisiji niso bile dostavljene nikakršne zadevne informacije, ki omogočajo uporabo posebnih določb za tovrstno tehnologijo, kakor je določeno v točki 60 okoljskih smernic.

⁽¹¹⁾ Komisija ga je sprejela dne 26. junija 2001. Na voljo je na spletnih straneh Generalnega direktorata Komisije za konkurenco na naslednjem naslovu:
http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/legislation/stranded_costs/en.pdf. Državam članicam je bilo posredovano v dopisu št. SG(2001) D/290869 z dne 6. avgusta 2001.

- Komisija ni v položaju, da presoja, ali so stroški, ki naj bi bili nadomeščeni, neto znesek dohodkov, dobiček ali dodana vrednost, povezani z zadevno elektrarno;
- Komisija ni v položaju, da presoja, ali so stroški, ki naj bi bili nadomeščeni, neto znesek kakršne koli plačane ali plačljive pomoči v zvezi z zadevno elektrarno;
- Komisija ni v položaju, da presoja, ali mehanizem za določanje cen upošteva dejanske spremembe v času v gospodarskih in konkurenčnih razmerah, ki prevladujejo v Sloveniji. Komisija zlasti ni v položaju, da presoja, ali se pri določanju teh cen upošteva gibanje cen električne energije. Ustajena praksa Komisije v tem oziru je, da določitev zneska pomoči, ki je dejansko dodeljen upravičencem, naj ne bi vodila v diskriminacijo novih tekmecev, ki uporabljajo najboljšo razpoložljivo tehnologijo ⁽¹²⁾;
- Komisija ni v položaju, da presoja, ali so lahko stroški, ki so bili amortizirani pred prenosom Direktive 96/92/EC v nacionalno zakonodajo, podlaga za nadomestila;
- Komisija ni v položaju, da presoja, ali so stroški, ki naj bi bili nadomeščeni, omejeni na potrebne najnižje možne zneske;
- Komisija ni v položaju, da presoja, ali imajo ugodnosti iz programa za elektrarno Trbovlje kakršen koli časovni rok, ki bi bil združljiv s časovnimi okviri, določenimi v točki 3.1.2 metodologije;
- Komisija ni v položaju, da presoja, ali je bil za skupno vsoto nadomestil določen največji možen znesek;
- Komisija ni v položaju, da presoja, ali se pri določanju nakupnih cen upošteva, ali lahko elektrarna doseže povišanje produktivnosti;
- Komisija ni v položaju, da presoja, ali se lahko pomoč za reševanje in prestrukturiranje podeli podjetju, ki bo imelo v lasti elektrarno v prihodnosti;
- Komisija ni v položaju, da presoja, ali se na elektrarno lahko gleda kot na objekt, ki se mu obeta dolgoročni obstoj.

3.4.3 Presoja programa kot ukrepa za ohranjanje varnosti oskrbe z električno energijo v Sloveniji

Presoja v zvezi s prvima dvema kategorijama kvalificiranih proizvajalcev

Če ukrep ne more biti odobren na podlagi izjem iz člena 87(2) in člena 87(3) Pogodbe ES, je še vedno lahko združljiv s Pogodbo ES v okoliščinah, v katerih je to potrebno zaradi izpolnjevanja storitve splošnega gospodarskega interesa.

Tovrstni ukrepi celo niso državna pomoč v smislu člena 87(1)) Pogodbe ES, če izpolnjujejo štiri merila, določena v sodbi Sodišča z dne 24. julija 2003, v primeru C-280/00 ⁽¹³⁾ (v nadaljevanju "sodba Altmark").

V nasprotnem primeru je ukrep, tudi če je državna pomoč, lahko odobren na podlagi člena 86(2) Pogodbe ES.

⁽¹²⁾ Glej zlasti primer NN 49/99 – Španija – UL C 268, 22.9.2001, str. 7; primer N 133/01 – Grčija – UL C 9, 15.1.2003, str. 6 in primer N 161/04 – Portugalska – še neobjavljen v UL.

⁽¹³⁾ Sodba Sodišča z dne 24. junija 2003 v primeru C-280/00, Altmark trans GmbH, Regierungspräsidium Magdeburg in Nahverkehrs-gesellschaft Altmark GmbH.

V tej fazi svoje analize Komisija dvomi, da bi lahko podporo programa prvima dvema kategorijama kvalificiranih proizvajalcev na kakršen koli način šteli za nadomestilo za storitve splošnega gospodarskega interesa, ki bi bilo združljivo bodisi s Pogodbo ES ali s sodno prakso.

Pri analizi združljivosti tovrstne podpore, tako v smislu neobstoja pomoči glede na merila sodbe Altmark kakor tudi v smislu združljive pomoči neposredno na podlagi člena 86(2) Pogodbe ES, je namreč treba najprej natančno opredeliti storitev splošnega gospodarskega interesa, ki ga morajo upravičenci doseči. Taka natančna opredelitev je potrebna, da se omogoči analiza sorazmernosti nadomestil, ki je nujna za presojo združljivosti nadomestil za storitve splošnega gospodarskega interesa.

V tej fazi svoje analize Komisija meni, da spričo vsega tega opredelitev storitve splošnega gospodarskega interesa ne bi smela biti odprta. Po mnenju Komisije to merilo izključuje nekatera merila, kot je zadevno merilo, v primeru katerega se lahko število upravičencev za prvi dve kategoriji kvalificiranih proizvajalcev in potemtakem tudi znesek nadomestil povečata brez omejitev.

Presoja v zvezi z elektrarno Trbovlje – Analiza na podlagi sodbe Altmark

Komisija meni, da je stanje drugačno v tretji kategoriji proizvajalcev, ki prejemajo podporo od programa, namreč v primeru elektrarne Trbovlje.

Ta kategorija kvalificiranih proizvajalcev namreč ni odprta. Kategorija je opredeljena in omejena na eno elektrarno.

Kaže tudi, da se opredelitev te kategorije sklicuje na enega od členov Direktive 2003/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 96/92/ES ⁽¹⁴⁾ (ali na enakovreden člen prejšnje Direktive 96/92/ES), ki je bila v številnih preteklih primerih uporabljena kot podlaga za opredelitev storitev splošnega gospodarskega interesa.

Člen 11(4) Direktive 2003/54/ES se glasi: "Država članica lahko zaradi zanesljivosti oskrbe odredi, da se pri razporejanju proizvodnih naprav daje prednost tistim, ki uporabljajo kot gorivo domače vire primarne energije do obsega, ki v posameznem koledarskem letu ne presega 15 % skupne primarne energije, potrebne za proizvodnjo električne energije, porabljene v zadevni državi članici".

Določbe tega člena kot take niso pravna podlaga za odobritev državne pomoči za zagotovitev varnosti dobave, niti v okviru zgoraj navedenih izrecnih omejitev. Dovoljuje namreč zgolj dodelitev prednosti pri razporejanju nekaterih elektrarn. Za razliko od zavajajočega pomena besedne zveze "prednost pri razporejanju" v slovenskem pravu, se besedna zveza "priority to the dispatch" v zadevnem členu navedene direktive nanaša samo na dodelitev prednosti pri razvrstitvi elektrarn, ko to zahtevajo upravljavci omrežja. Ne obstaja nikakršen drugi sklic na dodatne ugodnosti, kot so zajamčene cene.

⁽¹⁴⁾ UL L 176, 15.7.2003, str. 37.

V skladu s stalno prakso Komisije ⁽¹⁵⁾ pa se uporabljata opredelitev in prag, določena v tem členu, kot podlaga za neodprto opredelitev obsega storitev splošnega gospodarskega interesa na področju varnosti dobave električne energije.

Komisija zato meni, da se lahko podpora elektrarni Trbovlje analizira kot nadomestilo za storitev splošnega gospodarskega interesa, ki ga uokvirja člen 11(4) Direktive 2003/54/ES.

Komisija je to nadomestilo najprej analizirala na podlagi meril iz sodbe Altmark.

Četrto merilo, navedeno v sodbi Altmark zahteva, da "v primeru, da podjetje, ki naj bi izpolnjevalo obveznosti javnih storitev v določenem primeru ni izbrano v skladu s postopkom javnega naročanja, ki naj bi omogočil izbiro ponudnika, sposobnega, da te storitve skupnosti zagotovi po najnižjih stroških, je treba stopnjo potrebnega nadomestila določiti na podlagi analize stroškov, ki bi v tipičnem podjetju, ki je dobro vođeno in ima zagotovljena ustrezna transportna sredstva za izpolnjevanje potrebnih zahtev po javnih storitvah, nastali pri izpolnjevanju teh obveznosti, ob upoštevanju ustreznih prejemkov in razumnega dobička za izpolnjevanje teh obveznosti".

Glede na informacije, ki so na voljo Komisiji, ne kaže, da bi bila v zadevnem primeru elektrarna Trbovlje izbrana na podlagi razpisnega postopka za izbiro vira energije, z namenom zagotoviti varnost dobave. Poleg tega slovenski organi Komisiji niso predložili informacij, ki bi omogočale primerjavo stroškov elektrarne s stroški referenčnega podjetja, kakor ga je opredelilo Sodišče. Komisija meni, da bi bilo zelo težko najti podatke o takem podjetju v zadevnem primeru, glede na pomanjkanje referenčnih točk v sektorju, ki je še vedno precej nestabilen, zlasti v novih državah članicah, v katerih prehod k liberaliziranemu trgu še vedno poteka.

Glede na zgoraj navedeno Komisija dvomi, da je v zadevnem primeru možno uporabiti merila iz sodbe Altmark in na podlagi tega sklepati, da državna podpora elektrarni Trbovlje ni pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES.

Presoja v zvezi z elektrarno Trbovlje – Analiza na podlagi člena 86(2) Pogodbe

Komisija je zato analizirala pomoč neposredno na podlagi člena 86(2) Pogodbe ES.

Za odobritev dodelitve pomoči v skladu s členom 86(2) morajo biti izpolnjeni naslednji kumulativni pogoji:

4. pomoč nadomešča storitev splošnega gospodarskega interesa;

ta storitev je zaupana upravičencu;

nadomestila so skladna z načelom sorazmernosti;

ni nikakršnega vpliva na trgovino, ki bi bil v nasprotju z interesi Skupnosti.

Kakor je razvidno iz zgoraj navedenega, Komisija meni, da se lahko šteje, da je pomoč dejansko usmerjena v nadomeščanje stroškov storitve splošnega gospodarskega interesa v zvezi z varnostjo dobave električne energije.

⁽¹⁵⁾ Glej zlasti odločbo Komisije v primeru št. 6/A/2001 – Irska – Obveznosti javnih storitev, naložene Odboru za dobavo električne energije, v zvezi s proizvodnjo električne energije iz šote. UL C 77, 28.3.2002, str. 25.

Komisija tudi ugotavlja, da je država elektrarno Trbovlje imenovala kot edino pripadnico tretje kategorije kvalificiranih proizvajalcev, katere opredelitev se ujema z opredelitvijo proizvajalcev, ki prispevajo k varnosti dobave električne energije v smislu Direktive 2003/54/ES. Komisija sodi, da je na to imenovanje mogoče gledati kot na zaupanje opravljanja storitve splošnega gospodarskega interesa.

Vendar pa glede na omejene informacije, ki so ji na voljo v zvezi z načini izvajanja programa, Komisija dvomi, da lahko v tej fazi svoje analize ugotovi, da so nadomestila v skladu z načelom sorazmernosti.

Da lahko oceni, ali je to načelo izpolnjeno, potrebuje Komisija podrobne informacije o stroških, povezanih z izvajanjem te storitve, vključno z morebitno ublažitvijo teh stroškov prek druge pomoči, ki jo prejema elektrarna, pa tudi prek zneskov nadomestil. V tem pogledu sta način, na katerega se določa cena za nakupno obveznost (in njena dejanska vrednost) in obdobje trajanja sistema za določanje cen, dva ključna parametra, ki ju Komisija nima na voljo.

Komisija tudi meni, da bi morala preveriti, ali je storitev splošnega gospodarskega interesa v zvezi z varnostjo dobave električne energije dejansko omejena na 15-odstotni prag ⁽¹⁶⁾, naveden v Direktivi 2003/54/ES, po potrebi vključno z drugimi podjetji, ki bi jim bilo zaupano opravljanje podobne storitve splošnega gospodarskega interesa.

Nenazadnje pa glede na to, da ni mogoče opraviti presoje sorazmernosti nadomestil, Komisija dvomi, da lahko ugotovi, ali zadevna nadomestila vplivajo na trgovino na način, ki bil v nasprotju z interesi Skupnosti.

3.5 Dvomi v zvezi z drugimi določbami Pogodbe

Videti je, da je program financiran iz dajatve, naložene porabnikom električne energije, katere znesek je vsaj delno odvisen od količine porabljene električne energije.

V skladu s sodno prakso Sodišča in ustaljeno prakso Komisije, člena 25 in 90 Pogodbe določata, da dajatev, ki je naložena proizvedu in katere prihodek se uporablja v korist domačih proizvajalcev, se naj ne obračuna na uvoz. Glede na ustaljeno prakso Komisije bi naj bila ta dajatev obračunana na izvoz.

Glede na zgoraj navedeno Komisija dvomi, da so sredstva financiranja pomoči združljiva s členoma 25 in 90 Pogodbe.

4. SKLEP

Glede na zgoraj navedeno, v skladu s postopkom, določenim v členu 88(2) Pogodbe ES, Komisija poziva Republiko Slovenijo, da predloži svoje pripombe in zagotovi vse informacije, ki bi lahko pomagale pri presoji ukrepa, v enem mesecu od datuma prejema tega dopisa. Komisija poziva vaše organe, da takoj posredujejo izvod tega dopisa morebitnim prejemnikom pomoči.

⁽¹⁶⁾ Petnajst odstotkov je namreč skupna primarna energija, potrebna za proizvodnjo električne energije, porabljene v zadevni državi članici.

Komisija želi Republiko Slovenijo spomniti, da ima člen 88(3) Pogodbe ES odložni učinek, in pritegniti vašo pozornost na člen 14 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁷⁾, ki določa, da se lahko od prejemnika izterja vsa nezakonita pomoč.

Glede na to, da se lahko šteje, da je bila posamezna pomoč elektrarnam v Ljubljani in Trbovlju priglašena v skladu z začasnim postopkom, se mora ta odločitev razumeti tudi kot odločitev o ugovoru zoper ti dve posamezni pomoči v smislu pododstavka 1(c) odstavka 3 Priloge IV Pogodbe o pristopu Češke republike, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške k Evropski uniji. Navedena

odločitev se tudi šteje kot odločitev o začetku uradnega preiskovalnega postopka v smislu Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe.

Komisija opozarja Republiko Slovenijo, da bo z objavo tega dopisa in njegovega strnjene povzetka v *Uradnem listu Evropske unije* obvestila vse zainteresirane stranke. Obvestila bo tudi vse zainteresirane stranke v državah članicah EFTA, ki so podpisnice sporazuma EGS, z objavo obvestila v Dodatku EGS k *Uradnemu listu Evropske unije*, z izvodom tega dopisa pa bo obvestila tudi nadzorni organ EFTA. Vse zainteresirane stranke bodo pozvane, da oddajo svoje pripombe v enem mesecu od datuma objave tega obvestila.»

⁽¹⁷⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης**(Υπόθεση αριθ. COMP/M.3680 — Alcatel/Finmeccanica/Alcatel Alenia Space & Telespazio)**

(2005/C 63/03)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. Στις 7 Μαρτίου 2005, η Επιτροπή έλαβε γνωστοποίηση μιας προτεινόμενης συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου⁽¹⁾ με την οποία οι επιχειρήσεις Finmeccanica Società per Azioni (Finmeccanica, Ιταλία) και Alcatel (Alcatel, Γαλλία) αποκτούν με την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού του Συμβουλίου κοινό έλεγχο των νεοσυσταθεισών κοινών επιχειρήσεων Alcatel Alenia Space (Alcatelel Alenia Space, Γαλλία) και Telespazio (Telespazio, Ιταλία), με μεταφορά μετοχών.

2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι:

- η Alcatel είναι μία βιομηχανική εταιρεία που παράγει διαστημικά συστήματα, όπως δορυφόρους και υποσυστήματα, και παρέχει συναφείς με το διάστημα υπηρεσίες όπως επιχειρήσεις εκτόξευσης δορυφόρων,
- η Finmeccanica είναι μία διαφοροποιημένη εταιρεία μηχανικής που παράγει διαστημικά συστήματα, όπως δορυφόρους και υποσυστήματα, και παρέχει συναφείς με δορυφόρους υπηρεσίες όπως διαχείριση αποστολών στο διάστημα,
- η Alcatelel Alenia Space θα δραστηριοποιείται στο σχεδιασμό και την κατασκευή εμπορικών, θεσμικών και στρατιωτικών δορυφόρων και συναφούς εξοπλισμού,
- η Telespazio θα δραστηριοποιείται στην παροχή υπηρεσιών και εφαρμογών τελικού χρήστη που χρησιμοποιούν ή είναι συναφείς με προϊόντα δορυφόρου στον εμπορικό, θεσμικό και στρατιωτικό τομέα.

3. Κατά την προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η γνωστοποιηθείσα συναλλαγή θα μπορούσε να εμπέσει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου. Εντούτοις, επιφυλάσσεται να λάβει τελική απόφαση επί του σημείου αυτού.

4. Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να υποβάλουν οποιοσδήποτε παρατηρήσεις για την προτεινόμενη συγκέντρωση στην Επιτροπή.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να φθάσουν στην Επιτροπή το αργότερο εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, με την αναφορά COMP/M.3680 — Alcatel/Finmeccanica/Alcatel Alenia Space & Telespazio. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με φαξ [αριθμός φαξ (32-2) 296 43 01 ή 296 72 44] ή ταχυδρομικά στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
ΓΔ Ανταγωνισμού
Μητρώο Συγχωνεύσεων
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel.

(¹) ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1.

**Μη διατύπωση αντιρρήσεων σχετικά με κοινοποιηθείσα συγκέντρωση
(Υπόθεση αριθ. COMP/M.3714 — Bridgepoint/Attendo)**

(2005/C 63/04)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Στις 8 Μαρτίου 2005, η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις για την παραπάνω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την κηρύξει συμβατή με την κοινή αγορά. Η απόφαση βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνο στην αγγλική γλώσσα και θα δημοσιευθεί μετά την απόφαση τυχόν επιχειρηματικών απορρήτων που περιέχει. Θα διατίθεται:

- από τον δικτυακό τόπο του Euroρα για τον ανταγωνισμό (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Στον τόπο αυτό προσφέρονται διάφορα εργαλεία για τον εντοπισμό των μεμονωμένων υποθέσεων συγκεντρώσεων, όπως ευρετήρια με τις εταιρείες, τους αριθμούς υποθέσεων, τις ημερομηνίες και τους διάφορους κλάδους,
- σε ηλεκτρονική μορφή στον δικτυακό τόπο του EUR-Lex με τον αριθμό εγγράγου 32005M3714. Το EUR-Lex είναι δικτυακός τόπος που δίνει πρόσβαση στην κοινοτική νομοθεσία (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>).

**Μη διατύπωση αντιρρήσεων σχετικά με κοινοποιηθείσα συγκέντρωση
(Υπόθεση αριθ. COMP/M.3621 — Sagem/Snecma)**

(2005/C 63/05)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Στις 22 Δεκεμβρίου 2004, η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις για την παραπάνω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την κηρύξει συμβατή με την κοινή αγορά. Η απόφαση βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνο στη γαλλική γλώσσα και θα δημοσιευθεί μετά την απόφαση τυχόν επιχειρηματικών απορρήτων που περιέχει. Θα διατίθεται:

- από τον δικτυακό τόπο του Euroρα για τον ανταγωνισμό (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Στον τόπο αυτό προσφέρονται διάφορα εργαλεία για τον εντοπισμό των μεμονωμένων υποθέσεων συγκεντρώσεων, όπως ευρετήρια με τις εταιρείες, τους αριθμούς υποθέσεων, τις ημερομηνίες και τους διάφορους κλάδους,
 - σε ηλεκτρονική μορφή στον δικτυακό τόπο του EUR-Lex με τον αριθμό εγγράγου 32004M3621. Το EUR-Lex είναι δικτυακός τόπος που δίνει πρόσβαση στην κοινοτική νομοθεσία (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>).
-

III

(Πληροφορίες)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόσκληση υποβολής προτάσεων έμμεσης δράσης ΕΤΑ στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης «Δόμηση του Ευρωπαϊκού Χώρου Έρευνας»

(2005/C 63/06)

1. Σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 1513/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2002, για το έκτο πρόγραμμα πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, με σκοπό τη συμβολή στη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Χώρου Έρευνας και στην καινοτομία (2002-2006) ⁽¹⁾, το Συμβούλιο θέσπισε, στις 30 Σεπτεμβρίου 2002, το ειδικό πρόγραμμα έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης «Δόμηση του Ευρωπαϊκού Χώρου Έρευνας» (2002-2006) ⁽²⁾ (στο εξής «ειδικό πρόγραμμα»).

Κατ'εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 1, του ειδικού προγράμματος, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής «Επιτροπή») εξέδωσε, στις 6 Δεκεμβρίου 2002, ένα πρόγραμμα εργασίας ⁽³⁾ (στο εξής «πρόγραμμα εργασίας») στο οποίο προσδιορίζονται λεπτομερέστερα οι στόχοι και οι επιστημονικές και τεχνολογικές προτεραιότητες του ειδικού προγράμματος καθώς και το χρονοδιάγραμμα υλοποίησής του.

Σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με τους κανόνες συμμετοχής επιχειρήσεων, κέντρων ερευνών και πανεπιστημίων και τους κανόνες διάδοσης των αποτελεσμάτων της έρευνας για την υλοποίηση του έκτου προγράμματος πλαισίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (2002-2006) ⁽⁴⁾ (στο εξής «κανόνες συμμετοχής»), οι προτάσεις έμμεσης δράσης ΕΤΑ υποβάλλονται στα πλαίσια προσκλήσεων υποβολής προτάσεων.

2. Η παρούσα πρόσκληση υποβολής προτάσεων έμμεσης δράσης ΕΤΑ (στο εξής «πρόσκληση») απαρτίζεται από το παρόν γενικό μέρος και από τους ειδικούς όρους που περιγράφονται στο παράρτημα. Το παράρτημα παρέχει κυρίως πληροφορίες σχετικά με την καταληκτική ημερομηνία υποβολής των προτάσεων έμμεσης δράσης ΕΤΑ, την ενδεικτική ημερομηνία ολοκλήρωσης

των αξιολογήσεων, τον ενδεικτικό προϋπολογισμό, τα εκάστοτε μέσα και πεδία, τα κριτήρια αξιολόγησης των προτάσεων έμμεσης δράσης ΕΤΑ, τον ελάχιστο αριθμό συμμετεχόντων και τους ενδεχόμενους περιορισμούς.

3. Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα για τα οποία δεν συντρέχουν οι λόγοι αποκλεισμού που προβλέπονται στους κανόνες συμμετοχής, αφενός, και στο άρθρο 114, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽⁵⁾, αφετέρου, καλούνται να υποβάλουν στην Επιτροπή, υπό την επιφύλαξη των όρων και προϋποθέσεων που καθορίζονται στους κανόνες συμμετοχής και στην εκάστοτε πρόσκληση, προτάσεις έμμεσης δράσης ΕΤΑ (στο εξής «προτεινόντες»).

Η εκπλήρωση των όρων συμμετοχής εξακριβώνεται στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης της εκάστοτε έμμεσης δράσης ΕΤΑ. Οι προτεινόντες θα πρέπει ωστόσο να έχουν προηγουμένως υπογράψει δήλωση με την οποία θα βεβαιώνουν ότι δεν εμπιπτουν σε καμία από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 93, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού. Θα πρέπει επίσης να έχουν υποβάλει στην Επιτροπή τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 173, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽⁶⁾.

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα εφαρμόζει πολιτική ίσων ευκαιριών και, στο πλαίσιο αυτό, ενθαρρύνει ιδιαίτερα την υποβολή, ή τη συμμετοχή στην υποβολή, προτάσεων έμμεσης δράσης ΕΤΑ εκ μέρους γυναικών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 232 της 29.8.2002, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 294 της 29.10.2002, σ. 44.

⁽³⁾ Απόφαση C(2002) 4791 της Επιτροπής, όπως έχει τροποποιηθεί με τις αποφάσεις της Επιτροπής C(2003)635, C(2003)998, C(2003)1951, C(2003)2708, C(2003)4571, C(2004)48, C(2004)3330, C(2004)4726 — καμία από τις αποφάσεις αυτές δεν έχει δημοσιευθεί.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 355 της 30.12.2002, σ. 23.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 248 της 16.9.2002, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 357 της 31.12.2002, σ. 1.

4. Η Επιτροπή θέτει στη διάθεση των προτείνοντων σχετικούς με την πρόσκληση οδηγούς για την υποβολή προτάσεων οι οποίοι περιέχουν πληροφορίες που αφορούν την εκπόνηση και την υποβολή προτάσεων έμμεσης δράσης ETA, καθώς και τις «Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις διαδικασίες αξιολόγησης και επιλογής προτάσεων»⁽¹⁾. Οι οδηγοί και οι κατευθυντήριες γραμμές, όπως και το πρόγραμμα εργασίας και άλλες πληροφορίες σχετικές με την πρόσκληση, διατίθενται από την Επιτροπή στις κατωτέρω διευθύνσεις:

European Commission
The FP6 Information Desk
Directorate General RTD
B-1049 Brussels, Belgium
Διεύθυνση Internet: www.cordis.lu/fr6

5. Οι προτείνοντες υποχρεούνται να υποβάλουν την εκάστοτε πρόταση έμμεσης δράσης ETA μόνο σε ηλεκτρονική μορφή, με χρήση του βασιζόμενου σε τεχνολογία παγκόσμιου ιστού ηλεκτρονικού συστήματος υποβολής προτάσεων [EPSS⁽²⁾]. Σε εξαιρετικές ωστόσο περιπτώσεις, ο εκάστοτε συντονιστής μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή να του επιτρέψει να υποβάλει την πρόταση σε έντυπη μορφή πριν από την καταληκτική ημερομηνία της υπόψη πρόσκλησης. Το σχετικό αίτημα πρέπει να υποβληθεί εγγράφως στην ακόλουθη διεύθυνση: filippo.pasquet@cec.eu.int. Στο αίτημα πρέπει να διευκρινίζονται οι λόγοι για τους οποίους ζητείται εξαίρεση από την υποχρέωση υποβολής των προτάσεων έμμεσης δράσης ETA σε ηλεκτρονική μορφή. Οι προτείνοντες που επιθυμούν να υποβάλουν πρόταση σε έντυπη μορφή οφείλουν να διασφαλίσουν ότι το αντίστοιχο αίτημα εξαίρεσης και οι συναφείς διαδικασίες διεκπεραιώνονται εγκαίρως ώστε να τηρηθεί η καταληκτική ημερομηνία της πρόσκλησης.

Όλες οι προτάσεις έμμεσης δράσης ETA πρέπει να περιέχουν δύο μέρη: τα έντυπα (Μέρος Α) και το περιεχόμενο (Μέρος Β).

Οι προτάσεις έμμεσης δράσης ETA είναι δυνατό να συνταχθούν είτε επιγραμμικά (on-line) είτε απογραμμικά (off-line) και να υποβληθούν επιγραμμικά. Το μέρος Β των προτάσεων έμμεσης δράσης ETA πρέπει να υποβληθεί αποκλειστικά σε μορφή PDF («portable document format», συμβατή με Adobe Version 3 ή μεταγενέστερη με ενσωματωμένες γραμματοσειρές). Συμπίεσμένα («zipped») αρχεία θα αποκλείονται.

Το λογισμικό εργαλείο EPSS (προς απογραμμική ή επιγραμμική χρήση) διατίθεται στην ιστοθέση Cordis, στη διεύθυνση www.cordis.lu.

Προτάσεις έμμεσης δράσης ETA που υποβάλλονται επιγραμμικά και οι οποίες είναι ατελείς, δυσανάγνωστες ή περιέχουν ηλεκτρονικούς ιούς θα αποκλείονται.

Προτάσεις έμμεσης δράσης ETA που υποβάλλονται σε ηλεκτρονικό μέσο αφαιρούμενης αποθήκευσης (π.χ. CD-ROM, δισκέτα), μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή μέσω τηλεομοιοτυπίας θα αποκλείονται.

Κάθε πρόταση για έμμεση δράση ETA της οποίας επιτρέπη η υποβολή της σε έντυπη μορφή και είναι ατελής θα αποκλείεται.

Περισσότερες πληροφορίες αναφορικά με τους διάφορους τρόπους υποβολής προτάσεων παρέχονται στο παράρτημα Θ των «Κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις διαδικασίες αξιολόγησης και επιλογής προτάσεων».

6. Οι προτάσεις έμμεσης δράσης ETA πρέπει να παραληφθούν από την Επιτροπή το αργότερο κατά την καταληκτική ημερομηνία και ώρα υποβολής που καθορίζεται στην εκάστοτε πρόσκληση. Προτάσεις έμμεσης δράσης ETA οι οποίες παραλαμβάνονται μετά την καταληκτική ημερομηνία και ώρα υποβολής θα αποκλείονται.

Προτάσεις έμμεσης δράσης ETA οι οποίες δεν πληρούν τις προϋποθέσεις ως προς τον ελάχιστο αριθμό συμμετεχόντων που καθορίζονται στην εκάστοτε πρόσκληση θα αποκλείονται.

Θα αποκλείονται επίσης και οι προτάσεις έμμεσης δράσης ETA οι οποίες δεν πληρούν τα τυχόν πρόσθετα κριτήρια επιλεξιμότητας που ορίζονται στο πρόγραμμα εργασίας.

7. Σε περίπτωση υποβολής διαδοχικών εκδόσεων της ίδιας πρότασης έμμεσης δράσης ETA, η Επιτροπή θα εξετάσει μόνο την έκδοση της πρότασης που έχει παραληφθεί τελευταία πριν από την καταληκτική ημερομηνία και ώρα υποβολής που υποδεικνύεται στην υπόψη πρόσκληση.

8. Εφόσον αυτό προβλέπεται στην πρόσκληση, ορισμένες προτάσεις έμμεσης δράσης ETA είναι δυνατό να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο μεταγενέστερης αξιολόγησης.

9. Οι προτείνοντες πρέπει να βεβαιώνονται ότι, σε κάθε αλληλογραφία σχετική με την υπόψη πρόσκληση (π.χ. αίτηση πληροφοριών ή υποβολή πρότασης έμμεσης δράσης ETA), αναφέρεται ο αναγνωριστικός κωδικός της πρόσκλησης.

⁽¹⁾ C(2003)883 της 27.3.2003, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την C(2004)3337 της 1.9.2004.

⁽²⁾ Το EPSS είναι ένα εργαλείο το οποίο διευκολύνει την ηλεκτρονική εκπόνηση και υποβολή προτάσεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. **Ειδικό πρόγραμμα:** διάρθρωση του Ευρωπαϊκού Χώρου Έρευνας.
2. **Θεματική προτεραιότητα/θεματικός τομέας:** έρευνα και καινοτομία.
3. **Τίτλος της πρόσκλησης:** εντοπισμός νέων μεθόδων για την προώθηση και ενθάρρυνση της διακρατικής μεταφοράς της τεχνολογίας
4. **Αναγνωριστικός κωδικός της πρόσκλησης:** FP6-2005-INNOV — 7
5. **Ημερομηνία της δημοσίευσης (1):** 15.3.2005

Σημ.: Το πρόγραμμα εργασίας για την έρευνα και την καινοτομία. Η αρχική ημερομηνία της δημοσίευσης (5.4.2005) έχει αλλάξει

6. **Καταληκτική ημερομηνία (2):** 15.6.2005, στις 17:00 (τοπική ώρα Βρυξελλών)

Σημ.: Το πρόγραμμα εργασίας για την έρευνα και την καινοτομία. Η αρχική καταληκτική ημερομηνία (5.7.2005) έχει αλλάξει

7. **Συνολικός ενδεικτικός προϋπολογισμός:** 10,5 εκατομμύρια ευρώ

8. **Πεδία και μέσα:**

Πεδίο		Μέσα	Ενδεικτικός προϋπολογισμός
1.2.4.2.2	Εντοπισμός νέων μεθόδων για την προώθηση και ενθάρρυνση της διακρατικής μεταφοράς της τεχνολογίας	Ειδικές ενέργειες υποστήριξης	10,5 εκατομμύρια ευρώ

9. **Ελάχιστος αριθμός συμμετεχόντων:**

Μέσα	Ελάχιστος αριθμός συμμετεχόντων
Ειδικές ενέργειες υποστήριξης	4 νομικές οντότητες από 4 διαφορετικές χώρες

10. **Περιορισμός στη συμμετοχή:** ουδείς

11. **Συμφωνία κοινοπραξίας:** Οι συμμετέχοντες που θα προκύψουν από αυτή την πρόσκληση καλούνται να συνάψουν συμφωνία κοινοπραξίας.

12. **Διαδικασία αξιολόγησης:**

Η αξιολόγηση θα πραγματοποιηθεί σε ένα μόνο στάδιο.

Οι προτάσεις δεν θα αξιολογηθούν ανώνυμα.

(1) Ο αρμόδιος Γενικός Διευθυντής για την πρόσκληση υποβολής προτάσεων μπορεί να τη δημοσιεύσει έως και ένα μήνα πριν ή μετά την προβλεπόμενη ημερομηνία δημοσίευσης.

(2) Εάν η δημοσίευση πραγματοποιηθεί νωρίτερα ή αργότερα από την προβλεπόμενη ημερομηνία (βλέπε σημείωση 1), η καταληκτική ημερομηνία θα προσαρμοστεί ανάλογα στη δημοσιευμένη πρόσκληση υποβολής προτάσεων.

13. Κριτήρια αξιολόγησης:

Τα κριτήρια αξιολόγησης και στάθμισης θα είναι τα παρακάτω. Για την πρόσκληση αυτή δεν θα ισχύει ελάχιστη βαθμολογία παρά μόνον για τη **συνάφεια** και το **δυναμικό αντίκτυπο** για τα οποία θα ισχύει ως ελάχιστη βαθμολογία το 4 από 5.

Κριτήρια αξιολόγησης	Πεδίο 1.2.4.2.1
1. Συνάφεια	Στάθμιση: 20 %
2. Ποιότητα της δράσης στήριξης	Στάθμιση: 30 %
3. Δυναμικός αντίκτυπος	Στάθμιση: 20 %
4. Ποιότητα της διαχείρισης	Στάθμιση: 15 %
5. Κινητοποίηση πόρων	Στάθμιση: 15 %

14. Ενδεικτική αξιολόγηση και καθυστερήσεις επιλογής:

Αποτελέσματα αξιολόγησης: αναμένονται εντός 4 μηνών μετά την αντίστοιχη καταληκτική ημερομηνία που αναφέρεται στο σημείο 6.

Υπογραφή σύμβασης: αναμένεται ότι οι πρώτες συμβάσεις στο πλαίσιο της παρούσας πρόσκλησης θα τεθούν σε ισχύ την 1η Απριλίου 2006.
